

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 37.

Ottende Session.

15de Møde.

Onsdagen den 17de Decbr.

(Forts.)

Tscherning (forts.): Lovens Feil er ikke den, at den gaaer for vidt, men at den ikke gaaer vidt nok. Der er en Mængde af Artikler, hvis Savn navnlig for en Syg — ogsaa for en Sund, men dog især for en Syg — kan være af stor Betydning, men som maa undværes, fordi han ikke i en Skynding kan lade gaae Bud efter dem, eller om han skal sende Bud til Kjøbstaden, maa offere det, som er hans Eiendom, hans Tid, i en saa betydelig Grad, at han betænker sig derpaa. Jeg kan saaledes nævne Risengryn saavel som flere andre Artikler af den Art, som anvendes til Sygepleie, og som mangen Syg maa undvære, fordi han ikke kan faae dem i sin Nærhed. Naar man siger, at det er ikke heldigt at sætte Lov ovenpaa Lov, saa siger jeg, at det er meget rigtigt og sandt, og det er uheldigt, at det skal være en Nødvendighed; thi det kunde Altsammen have været rettet ved en almindelig Næringslov; naar man havde sagt: Fra det og det Har op- hører al Indskrænkning i Handel, Wandel og Bedrift under de og de Betingelser, saa behøvede vi slet ikke at gjøre denne Tilføining; men eftersom vi maae gaae meget smaa Skridt, Haneffed, saa maae vi ogsaa være taknemmelige for dette Haneffed. — Hvad den anden Deel af Lovforslaget angaaer, saa er det lettere at maale de lige Linier end Krumveie. Naar man paa en Byes Areltorv kan sætte en Pæser, slaae en Kreds paa Kortet og sige: Indenfor den Kreds maa Ingen være Høfer, og udenfor den Kreds kunne de være det, om

de ogsaa stode lige op paa Kanten af Kredsens, vil dette være det Heldigste, netop lige overfor en Bestemmelse, som i sin Natur er en Tilbagevigen fra et fornuftigt Princip, et Offer, man bringer bestaaende Forhold. Altsaa jeg for mit Bedkommende skal meget ønske, at Thinget vil stemme for Loven, som den er; ja, skulde der fremkomme Vædringsforslag, som kunde udvide den endnu mere, saa skal jeg ikke være den, som stemmer derimod. Men, naar Lovforslaget i det Hele derved kunde blive sat i Fare, saa hellere Noget end slet Intet.

Barfod: Jeg staaer maaskee temmelig ene med mine Anskuelser her i Salen, men jeg skal ogsaa fatte mig saa meget kortere. Jeg maatte stemme mod Loven af 8de Marts d. A., fordi der kom det Udtryk: „I Kongeriget“ ind i den, og det kunde jeg ikke gaae ind paa. Jeg skal til 2den Behandling af nærværende Lovforslag tillade mig at stille det Vædringsforslag, at i § 1 Ordene: „og Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg“ skulle udgaae. Jeg maa stille dette Forslag af samme Grund, som jeg i Foraaaret maatte stemme imod Loven saaledes, som den da var redigeret. Jeg maa som en Følge deraf ogsaa stemme imod nærværende Lov, hvis det af mig bebudede Forslag ikke gaaer igjennem. Grunden til, at jeg stiller dette, er imidlertid paa ingen Maade den, at jeg i det Hele taget ønsker Høfernes Rettigheder indskrænkede.

C. C. Møller: Jeg vil tillade mig at henholde mig til hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Det er ogsaa min Erfaring, at Kjøbstæderne i det sydlige Thyen ville have Grund til at beklage sig, hvis dette